

μένων· φιλολογικά, ποιητικά, φιλοσοφικά, φυσικά· ἤσχολεῖτο περὶ ποικίλας τέχνας, καὶ ἐξαιρέτως περὶ τὴν νομικὴν ἐπιστήμην, τῆς ὁποίας ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ ἦτο ἡ πληρεστέρα

Ὁ Ἰουστινιανός
(Ἐκ τοῦ ἐν Ραβέννῃ ψηφιδωτοῦ)

ἴσως βιβλιοθήκη τῶν χρόνων ἐκείνων. Τὴν δ' ἀχανῆ ταύτην πολυμάθειαν ἐπεκόσμου εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἄνδρας εὐγλωττία, σύνεσις, μετριοπάθεια καὶ ἡ περὶ τοὺς τρόπους ἐκείνη προσήθεια, ἣτις δελεάζει μικροὺς καὶ μεγάλους, καὶ πολλαπλασιάζει μὲν τοὺς φίλους, ἀφοπλίζει δὲ πολλάκις τοὺς ἐχθροὺς. Κατὰ δυστυχίαν ὁ Τριβωνιανὸς δὲν εἶχε μόνον πολλὰς τῶν ἀρετῶν τοῦ Βάκωνος ἀλλὰ καὶ μίαν τοῦλάχιστον τῶν κακιῶν. Ὁ Προκόπιος εἰς ἓν τῶν καλλίστων καὶ μᾶλλον ἀξιολίστων ἱστορικῶν αὐτοῦ ἔργων ἰδοὺ πῶς χαρακτηρίζει τὸν ἄνδρα· «Τριβωνιανὸς δὲ φύσεως μὲν δυνάμει ἐχρῆτο καὶ παιδείας ἐς ἄκρον ἀφίκετο τῶν κατ' αὐτὸν οὐδενὸς ἦσσαν, ἐς δὲ φιλοχρηματιᾶν δαιμονίως

